

§ 41.

Skibsføreren er pligtig til efter fuldendt Lodsning under en Bøde af 4 Kroner at udfylde, undertegne og til Lodsen tilbagelevere den ham af denne leverede Rwitteringsblanket, hvormod han er berettiget til at affordre Lodsen Rwittering for den modtagne Betaling.

§ 42.

Derfom nogen Skibsfører bortfeiler fra en Lods uden at have betalt ham, hvad der ifølge denne Lov tilkommer ham, skal han, foruden at betale de skyldige Lodspenge m. v., endvidere erlægge dobbelt saa meget i Bøder. Lodsriet skal da uopholdelig indkalde Skibsføreren for Retten, hvis Skibet endnu er beliggende i den Jurisdiktion, hvorunder Lodsriet hører, men er det ikke længer der beliggende, skal Lodsriet indberette Skibsførerens Forhold til Overlodsen, som da har at besørge Betalingen og Bøderne inddrevne.

Ansør Skibsføreren sig ikke pligtig at erlægge den ham affordrede Betaling, bør Lodsvesenet paa Lodsens Forlangende paafe, at Skibet ikke affeiler, førend Skibsføreren har stillet antagelig Sikkerhed for den fordrede Betaling og Sagens Omkostningen, samt skriftlig opgiøvet en paa Stedet bosat Mand, for hvem Stævning kan ske.

§ 43.

Enhver Lods, der har udført en Lodsning, skal strax efter sin Hjemkomst aflevere til Bestyreren af Lodsriets Kasse det ham af den Lodsede Skibsfører meddelte Bevis samt Lodsbetalingen, deri indbefattet Etmaalpenge, men med Fradrag af de Lodsens tilkommende Hjemreispeng og Lørepeng, hvilke sidste bestemmes af Ministeren og udredes af Lodspengene. Ligeledes afleverer han Betaling efter § 35 1ste og 4de Del og § 37, samt Landsætningspenge.

Naar Lodsningen er betalt efter Overenskomst, beholder Lodsen heraf saa meget, som Hjemreise- og Lørepengene vilde have udgjort.

Hvis Lodsen er en HjælpeLods, beholder han derimod selv hele Betalingen efter Fradrag af Ombord- og Landsætningspengene, men Lodsriet skal paafe, at han ikke tager højere Betaling end den i Taxten fastsatte.

§ 44.

Af den saaledes indbetalte Lodsfortjeneste eller, hvor der kun er ansat een Lods, af Lodsfortjenesten, beregnet paa den ansførte Maade, svares 4 pCt. til Pensionskassen, medmindre Lodsriet henhører til de i Slutningen af § 45 omtalte Lodsrier, 4 pCt. til Sollekassen, hvor en saadan findes, og den i § 4 sidste Del nævnte Betaling til Lodsformanden, naar en saadan er ansat, samt den i vedkommende Reglement bestemte Betaling til de ved Sundlodserierne ansatte Lodsinspektører og Bogholdere.

Resten fordeles ved hvert Lodsri saaledes, at Lodsoldermanden eller Lodsformanden erholder 1½ Part, den eller de ældste Lodsjer, dog ikke over Halvdelen af samtlige Lodsjer, ligeledes hver 1½ Part og de øvrige Lodsjer hver 1 Part, dog med behørigt Hensyn til de nu bestaaende Forhold, saa at en Forandring i den nu gjældende Fordelingsmaade kan udsættes indtil indtrædende Balance. Men hvis Gjennemsnitsindtægten af Lods- og Prillepenge ved noget Lodsri i de sidste 5 Aar før 1ste Januar 1876 har været saa ringe, at de yngre Lodsjer herved ikke vilde faa 700 Kroner aarlig, skal Lodsfortjenesten deles lige mellem Lodsoldermanden eller Lodsformanden og hver af Lodsjerne.

Det fastsættes i de enkelte Reglementer, hvorledes Fortjenesten i Genhold hertil skal fordeles mellem Lodsjerne, og vedkommende Minister skal, naar Indtægtsforholdene ved det